

ת"פ 14786/08/19 - מדינת ישראל נגד פריד אסמאעיל

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 14786-08-19 משטרת ישראל תחנת עכו נ'
אסמאעיל(אסיר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת ג'ני טנוס המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות גליל צפון
נגד הנאשם		פריד אסמאעיל ע"י עו"ד באסל פלאח

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו ברכישת/החזקת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(א) **לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "**חוק העונשין**"), וברכישת/החזקת חלק של נשק או תחמושת, עבירה לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 30.7.2019 הגיעו שוטרים לבצע חיפוש בביתו ובחצריו של בנו של הנאשם באמצעות צו חיפוש. השוטרים התפצלו כך שחלקם עלה לבית בקומה השלישית הנמצא בבניין בן ארבע קומות בכפר נחף, וחלקם התמקם בקומת הקרקע תוך שתצפתו לעבר הבניין.

בהמשך, הבחינו השוטרים בנאשם שיצא ממרפסת הבית בקומה השלישית, הסתכל למטה, ימינה ושמאלה, וזרק לקרקע קופסה ובתוכה 44 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ וכן נשק מסוג ברטה ובתוכו מחסנית ריקה שבכוחם להמית אדם או להזיק לו.

תסקיר שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן. התסקיר התייחס לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם וממנו עולה כי הנאשם בן 52 שנים, נשוי ואב לחמישה ילדים, שעצור (וכיום מרצה עונש מאסר - הערה שלי ג'.ט.) בתיק אחר על עבירות של ניסיון לסחר בנשק, קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת נשק שלא כדין. בנוסף, לנאשם שלוש הרשעות קודמות בגין עבירות שעניינן ביצוע עבודות בניה ללא היתר ובגין עבירה של השתתפות בתגרה.

בהתייחס לעבירות נשוא כתב האישום, הנאשם מסר כי בעקבות סכסוך חמולות בכפר הוחזקו בביתו אקדחי דמה, אולם האקדח שזרק לא שייך לו. אולם, כאשר הבחין באקדח והבין שהוא אמיתי זרק אותו מהחלון במטרה להגן על בני

משפחתו. הנאשם מסר כי ביצוע העבירה אינו מאפיין את התנהגותו וכי חש חרטה על ביצועה.

קצינת המבחן ציינה כי עומדים ותלויים נגד הנאשם שני כתבי אישום בגין עבירות שעניינן רכישת/ החזקת נשק שלא כדין, נשיאה/הובלת נשק שלא כדין וסחר/עסקה למסירת החזקה בנשק לאחר. וכן קשירת קשר לעשות פשע.

לעניין הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום - לאחר ששקלה את מכלול השיקולים הרלוונטיים ולנוכח חומרת העבירות, כמו גם גישתו המצמצמת מחומרת העבירה, קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית שיש בה כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירה. קצינת המבחן הוסיפה, כי הנאשם זקוק לענישה חיצונית מוחשית ובעלת גבולות ברורים העשויה לחדד עבורו גבולות החוק ואת חומרת מעשיו. כמו כן, במידה ובית המשפט ישקול הטלת מאסר בפועל, קצינת המבחן המליצה כי הנאשם ישולב דרך שב"ס בתהליך טיפולי בהתאם לצרכיו הטיפוליים.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה טיעונים בכתב והשלימה את טיעוניה בפניי ובהם התייחסה לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם.

ב"כ המאשימה טענה תוך הפנייה לפסיקה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - ב"כ המאשימה הדגישה כי הנאשם היה המבצע היחיד והאחראי הבלעדי לתוצאותיה אשר יכולות היו להיות קשות. כמו כן, סוג הנשק ונסיבות הימצאות נשק חם שעה שמצויה בתוכו מחסנית והכדורים מצויים בקופסה צמודה, יש בהן כדי להגביר את המסוכנות והנזק אשר עלול להיגרם משימוש בהם. זאת ועוד, השלכת הנשק והתחמושת על ידי הנאשם מהמבנה מעידה עליו כמי שניסה לטשטש ולהעלים את מעשיו.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ המאשימה טענה כי לנאשם 4 הרשעות קודמות, האחרונה מיום 27.1.2021 ועניינה סחר בנשק ועבירות נלוות בגינה נשפט ל-48 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, לחובת הנאשם הרשעות בעבירות לפי חוק התכנון והבניה והשתתפות בתגרה.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן ולמסקנות העולות ממנו.

לפי עמדת ב"כ המאשימה, נוכח סוג העבירות בהן הורשע הנאשם, נסיבות ביצוען, הפגיעה החמורה בערכים המוגנים, עמדת הפסיקה, מסקנות שירות המבחן, לרבות העדר כל הליך טיפולי המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, יש להשית על הנאשם עונש ברף הבינוני של מתחם הענישה המתבטא במאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס והתחייבות.

טיעוני הסנגור לעונש:

בתחילת טיעוניו, הפנה הסנגור לעובדה כי הנאשם כבר מרצה עונש מאסר בתיק אחר ועל כן, ביקש להתחשב בעובדה זו בזמן הטלת העונש בתיק זה.

לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הסנגור הפנה לעובדות כתב האישום ולעובדה כי מלכתחילה צו החיפוש יצא ע"ש בנו של הנאשם ולעובדה כי לא נעשה שימוש בנשק על ידי הנאשם, הנשק לא היה טעון וקופסת הכדורים שנזרקה הייתה סגורה.

אשר לפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה, הסנגור טען כי מדובר בפסיקה מחמירה ולא רלוונטית. לפיכך הפנה לפסיקה אחרת וטען כי המתחם מתחיל במאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טען הסנגור כי בהודאתו חסך הנאשם זמן שיפוטי ואת הצורך בהעדת העדים.

לפיכך, ביקש הסנגור כי יושת על הנאשם מאסר בחופף למאסר אותו מרצה כיום ולא להוסיף עליו תקופה נוספת, שכן העונש שנגזר עליו בתיק האחר הוא חמור לאור כך שבית המשפט שם לקח בחשבון לחומרה את העובדה כי הנאשם הורשע בעבירות נשק בתיק זה, ומכאן שהנאשם קיבל למעשה עונש בגין תיק זה. כמו כן, הטלת עונש מאסר במצטבר לעונש שהוא מרצה כעת לא תזכה את הנאשם בניכוי מנהלי מטעם שב"ס.

דברי הנאשם:

הנאשם ביקש להתחשב במצבו ולהקל עמו מאחר שהוא מרצה כיום עונש חמור מאוד בגין הרשעתו בתיק האחר.

דין:

הנאשם חטא בביצוע עבירות חמורות עת החזיק שלא כדין באקדח שמסוגל לירות ובכוחו להמית אדם ובתוכו מחסנית, וכן החזיק בקופסה שהכילה 44 כדורים של 9 מ"מ.

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הם שלום הציבור וביטחון, שכן שימוש בנשק שלא כדין עלול להוביל לתוצאות הוות אסון. לצערנו, אנו עדים לאלימות גואה מדי יום תוך שימוש בנשק חם באופן שפוגע בשלום גופם ושלוות נפשם של הציבור, ולצערנו אף לקיפוח חיי אדם. בהקשר זה נקבע כי:

"עבירות בנשק חומרתן מכופלת, הן בעצם המעבר על החוק ובמוטעם במאטריה הספציפית; נשק שאינו כדין, קרי - ברישיון כדבעי, מועד לפורענות. זכורה האמירה, אם ראית במחזה תיאטרון אקדח במערכה הראשונה, סופו שיירה במערכה השניה או

השלישית. הימצאותו של נשק בידיים לא נכונות עלול להביא בסופו של יום אף לקיפוד חיי אדם" (ע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד, מיום 28.11.2011).

בהתייחס לחומרתן של עבירות בנשק בית המשפט העליון קבע כי:

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך. לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החמרה הדרגתית בעונשים המושגים על עבריינות נשק" (ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל, מיום 8.3.2017).

בית המשפט העליון חזר והדגיש את מגמת ההחמרה בעבירות נשק, על סוגיהן השונים, כדלקמן:

"נוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין... ועוד: "ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הרתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן" (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, מיום 5.11.2019).

עמדה זוהי הובעה בעניין הוארי בו קבע בית המשפט העליון כדלקמן:

"בשנים האחרונות, עמד בית משפט זה פעם אחר פעם על החומרה היתרה שבביצוע עבירות נשק, וזאת בשל הסיכון הממשי לשלום הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וחיי אדם הטמונים בעבירות אלו. לאור כך, ננקטת מגמת החמרה ברמת הענישה של המורשים בעבירות נשק, כך שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן" (ע"פ 5446/19 מדינת ישראל נ' הוארי, מיום 25.11.2019).

בחינת הפסיקה הנוהגת מצביעה על מספר מקרים בהם הוטלו על נאשמים מאסרים בדרך של עבודות שירות, גם כאשר מדובר היה בהחזקת אקדח, וזאת בעיקר כאשר מדובר היה בנאשמים ללא עבר פלילי, שהודו במיוחס להם, נטלו אחריות על מעשיהם והתסקיר בעניינם היה חיובי. מנגד, ניתן להצביע על מקרים רבים אחרים בהם הוטלו מאסרים של ממש לתקופות שונות של מספר חודשים ומעלה. בכל אופן, מגמת הפסיקה מהתקופה האחרונה היא לגזור עונשים בפועל מאחורי סורג ובריש גם אם בעבר הנטייה הייתה לגזור את המאסר בדרך של עבודות שירות לאור ההבנה כי שיקולי ההלימה מחייבים העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי והאינדיווידואלי של הנאשם, וכי הענישה

הראויה כוללת מאסר לריצוי בפועל ולא בעבודות שירות גם כשמדובר במי שזו לו עבירתו הראשונה (ע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור, מיום 1.2.2015; ע"פ 1729/19 עבארה נ' מדינת ישראל, מיום 10.10.2019; ורע"פ 3619/21 אבו הלאל נ' מדינת ישראל, מיום 26.5.2021).

אביא להלן מקבץ של פסיקה רלוונטית:

- ע"פ 4329/10 איסמעיל נ' מדינת ישראל (25.10.2010), מדובר בנאשם אשר החזיק ברכבו באקדח טעון ובתחמושת במצב נצור והוטלו עליו בבית המשפט המחוזי 20 חודשי מאסר, 16 חודשי מאסר על תנאי וקנס. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.
- ת"פ (מחוזי-נצרת) 18510-10-14 מדינת ישראל נ' אחמד (3.3.2015), מדובר בנאשם בעל שתי הרשעות קודמות בעבירות סמים. כתב האישום בעניינו כלל שני אירועים שאחד מהם התייחס להחזקת אקדח, מחסנית ובה כדורים תואמים וברימון, ואילו האירוע השני התייחס לעבירת סמים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות הנשק נע בין 6 חודשי עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל, ובסופו של דבר גזר עליו בגין האירוע המתייחס לעבירות הנשק 10 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 5576-05-12 (שלום חדרה) מדינת ישראל נ' מברצקי (12.11.2012), מדובר בנאשם שהורשע בהחזקת אקדח מסוג ברטה לאחר שרכש אותו מאחר כמו כן נמצא הנאשם מחזיק שתי מחסניות תואמות המכילות בתוכן 8 כדורים תואמים בכל אחת מהמחסניות, וקופסאות שהכילו עשרות כדורים ותרמילים מסוגים שונים, בית המשפט גזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.
- ע"פ 5604/11 נאסר נ' מדינת ישראל (5.10.2011), בית המשפט העליון דחה ערעור על פס"ד בו השית בית המשפט המחוזי על הנאשם, שלו הרשעות קודמות בעבירות נשק, עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי בגין עבירות של החזקת נשק ותחמושת לאחר שנתפסו אצל הנאשם בחיפוש בביתו אקדח מסוג ברטה ומחסנית לאקדח ובה 8 כדורים. בית המשפט העליון הוסיף, כי אף אם האקדח שנתפס לא היה תקין, אין בכך כדי למזער את המסוכנות.
- ע"פ (מחוזי-ת"א) 11205-01-12 רישאת נ' מדינת ישראל (9.5.2012), מדובר בנאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בהחזקת נשק ברכב (אקדח ושתי מחסניות עם כדורים) וכן החזקת סכין. בית המשפט גזר על הנאשם שהיה בעל הרשעות קודמות 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.
- ת"פ (שלום עכו) 6532-03-14 מדינת ישראל נ' רעד (3.7.2014), מדובר בנאשם צעיר בעל הרשעה קודמת אחת, אשר הורשע בהחזקת 6 רימוני הלם, מספר מחסניות וכמות גדולה של כדורים מסוגים שונים. בית המשפט גזר עליו 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.
- ת"פ 61087-12-18 (מחוזי מרכז לוד) מדינת ישראל נ' מתאני (17.12.2019), מדובר בנאשם אשר החזיק בקיוסק באקדח טעון במחסנית עם 15 כדורים ולפני הגעת המשטרה נטל את האקדח והחזיקו על גופו. מדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי ששירות המבחן המליץ להטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 9-24 חודשי מאסר והטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

- ע"פ (מחוזי נצרת) 21260-10-19 **מדינת ישראל נ' מזאריב** (24.11.2019), בית המשפט המחוזי קבל את ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על נאשם אשר החזיק בתת מקלע מאולתר ולצדו מחסנית מלאה ב-21 כדורים בתוך קופסה בארון בגדים נעול בחדר השינה. על הנאשם, שהינו צעיר נטול עבר פלילי, הוטל מאסר בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית משיקולי שיקום לאור התסקיר החיובי בעניינו. בית המשפט המחוזי החמיר את העונש ל-12 חודשי מאסר בפועל וזאת מבלי למצות את הדין עמו.
- ע"פ (מחוזי חיפה) 52602-12-19 **מדינת ישראל נ' ריזק** (27.2.2020), בית המשפט קבל את ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על נאשם שהחזיק באקדח עם מחסנית טעונה בכדורים, והמיר את המאסר בדרך של עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, וזאת תוך קביעה ברורה כי עונש זה אינו ממצה את הדין עם הנאשם.
- ע"פ 5713/10 **אקרמן נ' מדינת ישראל** (1.3.2011), הנאשם החזיק בלבנת חבלה המכילה כ-500 גרם חומר נפץ מרסק ואצבע חבלה המכילה כ-100 גרם חומר נפץ מרסק, ובהמשך מסר את חומרי החבלה לאחר. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר, אולם בית המשפט העליון החליט להקל בעונש משיקולי שיקום ולהעמידו על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.
- ע"פ (מחוזי חיפה) 4318-10-11 **מדינת ישראל נ' רפאילוב** (5.1.2012), מדובר היה בנאשם אשר החזיק בביתו 4 לבנות חבלה, 250 גרם כל אחת, המכילות חומר נפץ מסוג T.N.T, רימון יד עשן כחול, ורימון יד מדוכה גז. בית המשפט דחה את ערעור המדינה על קולת העונש והותיר על כנו עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.
- ע"פ (מחוזי חיפה) 6059-02-12 **מדינת ישראל נ' גהגאה** (19.4.2012), מדובר בנאשם שהחזיק בנשק ושתי מחסניות. בית המשפט דחה חלקית את ערעור המדינה על קולת העונש והותיר על כנו עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, אך החמיר ברכיב המאסר המותנה וברכיב הקנס.
- ע"פ (מחוזי חי') 9929-08-17 **מדינת ישראל נ' חוסין** (26.10.2017), מדובר היה בנאשם אשר החזיק ברכבו באקדח מסוג C.Z וכן במחסנית תואמת שהכילה 15 כדורי תחמושת. הנאשם החזיק בכל אלה משך שש שנים בשל חששו מאחרים עמם היה מסוכסך, ושינה את מקום מחבואם מעת לעת. הנאשם בעל הרשעה קודמת ישנה בעבירת נשק, והתסקיר בעניינו היה חיובי. בית המשפט דחה חלקית את ערעור המדינה על קולת העונש והותיר על כנו עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, משיקולי שיקום, אך החמיר ברכיב הקנס.
- ת"פ (שלום באר שבע) 19417-11-16 **מדינת ישראל נ' אלקיעאן** (16.1.2020), הנאשם הורשע בהחזקת אקדח מסוג ברטה בצירוף מחסנית ובה כדורים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל, אך לנוכח שירותו הצבאי של הנאשם והעדר הרשעות קודמות, בית המשפט השית עליו עונש על הרף הנמוך והטיל עליו 15 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ (שלום עכו) 17925-07-19 **מדינת ישראל נ' חג'אזי** (3.5.2020) - הנאשם הורשע בהחזקת אקדח חצי אוטומטי מסוג CZ ובתוכו מחסנית תואמת טעונה ב-15 כדורים. הנשק נתפס על גופו של הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי. בית המשפט גזר עליו מאסר בפועל ל-15 חודשים לצד ענישה נלווית.

ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש (עפ"ג 20-04-24796) נדחה.

· ע"פ (מחוזי חיפה) 36573-01-18 **מחאמיד נ' מדינת ישראל** (7.2.2018), הנאשם החזיק בביתו בנשק מאולתר מסוג קרל גוסטב וכן במחסנית לתת מקלע עוזי טעונה בשני כדורים, מחסנית מאולתרת ריקה לנשק הנ"ל וכן קופסה המכילה 34 כדורים של 9 מ"מ. בית המשפט המחוזי קבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בבית משפט השלום שכלל 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וגזר עליו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות (ללא ניכוי תקופת מעצרו), וזאת משיקולי שיקום.

· ת"פ (שלום נצרת) 6138-05-17 **מדינת ישראל נ' אבו ג'בל ואח'** (3.1.2019): מדובר בשלושה נאשמים שהורשעו בהחזקת נשק מאולתר מסוג קרל גוסטב. הנאשמים נסעו יחדיו למטע זיתים וירו באקדח וכתוצאה מכך נפגע אחד הנאשמים ברגלו ונזקק לטיפול רפואי. מדובר היה בנאשמים צעירים נטולי עבר פלילי ובית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 6-20 חודשי מאסר לצד רכיבים נלווים וגזר על כל אחד מהם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

· עפ"ג (מחוזי חיפה) 10502-07-21 **מדינת ישראל נ' קחלון** (2.11.2021): הנאשם הורשע בהחזקת נשק מסוג 'יריחו' ובתוכו מחסנית תואמת המכילה 14 כדורי תחמושת של 9 מ"מ שהוסתרו במרפסת ביתו, ובית המשפט גזר עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל בחלקו את ערעור המדינה על קולת העונש והמיר את רכיב המאסר בדרך של עבודות השירות ל-7 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - הנאשם החזיק בביתו באקדח ובתוכו מחסנית שיש בכוחו להמית אדם, וכן בקופסה שהכילה לא פחות מאשר 44 כדורים.

בשים לב למכלול הנתונים, לרבות סוג הנשק וכמות התחמושת, פוטנציאל הנזק והפסיקה הנוהגת, אני קובעת שמתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשים ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

אעבור כעת לבחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

הנאשם הינו נשוי, אב לילדים, בן 52 שנים.

הנאשם הודה במיוחס לו שלא במסגרת הסדר ובכך חסך מזמנו של בית המשפט ומזמנם של העדים.

לנאשם הרשעות קודמות בעבירות לפי חוק התכנון והבניה ובעבירה של השתתפות בתגרה. ומכאן, שעברו הפלילי טרם ביצוע העבירות בתיק זה, לא היה מכביד. אולם לאחרונה הורשע הנאשם בבית המשפט המחוזי בעבירות נשק חמורות של ניסיון לבצע עסקה בנשק, ניסיון לסחר בנשק וקשירת קשר לביצוע פשע.

בדבריו לבית המשפט בתום שמיעת הטיעונים לעונש, הנאשם ביקש להקל בעונשו לאור כך שהוא מרצה כעת עונש מאסר בתיק אחר, ומבלי להביע - ולו מילולית בלבד - חרטה על מעשיו.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן לעניין העונש. התסקיר לא בא בהמלצה טיפולית נוכח עמדתו המצמצמת של הנאשם לגבי חומרת מעשיו, ושירות המבחן המליץ על הטלת ענישה חיצונית מוחשית ובעלת גבולות ברורים העשויה לחדד עבורו גבולות החוק ואת חומרת מעשיו.

בהקשר זה קשה להתעלם מהתחזית הקודרת של שירות המבחן לגבי הסיכון שנוצר אצל הנאשם להסתבכותו העתידית בפלילים, ותעיד על כך הרשעתו המאוחרת בבית המשפט המחוזי בעבירות נשק חמורות יותר, לאחר שהורשע כבר בעבירות הנשק נשוא תיק זה.

בכל אופן, מקרה זה אינו מצביע על שיקולי שיקום כלשהם אשר מצדיקים חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם.

לצורך קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את כלל השיקולים עליהם עמדתי לעיל, לרבות הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה וכן התסקיר השלילי שהוגש. כל אלה מצדיקים העמדת העונש הראוי שלא על הצד הנמוך של המתחם, אלא קרוב יותר לאמצע המתחם.

לא אסיים מבלי להתעכב על טענת ההגנה, כי הנאשם נותן כבר את הדין על העבירות נשוא תיק זה עת החמיר בית המשפט המחוזי את עונשו שם - לעומת העונשים שהוטלו על מעורבים אחרים - בעבירות הנשק בהן הורשע שם, נוכח הרשעתו בעבירות נשק בתיק זה, באופן שהביא להחמרת הענישה בתיק שם. ובכן, קראתי בעיון את גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 27.1.2021 (בתיק פלילי 20-4676-01), ולא שוכנעתי לקבל את הטענה. בכל הכבוד והצניעות אומר, כי בצדק לקח בית המשפט המחוזי בחשבון לחומרה את הרשעתו של הנאשם בתיק זה בהיותה הרשעה 'קודמת' בעבירות נשק אותן ביצע הנאשם קודם לביצוע עבירות הנשק שיוחסו לו בבית המשפט המחוזי, ומבלי להירתע מהעובדה כי ביצע את העבירות המאוחרות בזמן שתלוי ועומד כנגדו ההליך דנן בגין עבירות נשק אחרות.

אולם, לצורך גזירת העונש בתיק זה אבקש להבהיר כי הרשעתו המאוחרת של הנאשם בעבירות נשק (בבית המשפט המחוזי), אינה בגדר 'הרשעה קודמת' המהווה נסיבה לחומרה לצורך קביעת העונש בתוך המתחם, ברם היא אינדיקציה שמחזקת את התרשמות ומסקנת שירות המבחן לגבי הפרוגנוזה השלילית בעניינו.

לסיום, הסנגור טען כי אם יוטל על הנאשם מאסר שלא בחופף לעונש המאסר שהוא מרצה כעת, לא יזכה הנאשם לניכוי מנהלי לאור כך שתקופת המאסר שהוטלה עליו בבית המשפט המחוזי עמדה על 48 חודשים וכל תוספת אליה לא תזכה אותו בשחרור מוקדם. בהתייחס לטענה זו אבקש להבהיר, כי סוגיית הניכוי המנהלי מעונשי מאסר ששב"ס עורך נסמכת על סמכותו המעוגנת **בפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), תשל"ב-1971**, והיא אינה שיקול שעל בית המשפט לקחת בחשבון לצורך גזירת העונש, ובפרט שמדובר בניכויים המתבססים על פרמטרים משתנים הקשורים בנתוני הכליאה, ולכן שחרורו של אסיר טרם זמנו במסגרת שחרור מנהלי אינו מהווה זכות מהותית, אלא הנאה עקיפה ממחסור

מערכתי נקודתי במקומות כליאה לאסירים. כך או כך וזה העיקר לענייננו, סוגיית הניכוי המנהלי אינה חלק מהעקרונות והשיקולים המנחים בענישה לצורך הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה לפי פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין.

מכל מקום, הטלת עונש מאסר בחופף לעונש המאסר שהנאשם מרצה כעת מרוקנת מתוכן את העונש שמן הראוי כי יוטל עליו בגין העבירות בהן הורשע בתיק זה ותחטיא את מדיניות הענישה בעבירות נשק.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 14 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 30.7.2019 ועד ליום 8.8.2019, אשר ירוצה במצטבר לעונש המאסר שהנאשם מרצה כעת בגין הרשעתו בת"פ 4676-01-20 מבית משפט המחוזי בחיפה.

ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו עבירת נשק מסוג פשע, ויורשע בגינה.

ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו עבירת נשק מסוג עוון, ויורשע בגינה.

לסיים, לאור עונש המאסר, ראיתי לנכון שלא להטיל על הנאשם קנס.

לעניין המוצגים - לשיקול דעת הקצין הממונה.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו אדר א' תשפ"ב, 27 פברואר 2022, במעמד הצדדים.